

Vergaderjaar 1987–1988 Nr. 57*

18 905

Invoering van een geschillenregeling in besloten vennootschappen en bepaalde naamloze vennootschappen

VOORLOPIG VERSLAG VAN DE VASTE COMMISSIE VOOR JUSTITIE¹

Vastgesteld 3 november 1987

Het voorbereidend onderzoek gaf aanleiding tot het formuleren van de volgende opmerkingen en vragen.

De leden van de fractie van de **V.V.D.** merkten op dat tijdens de openbare behandeling van dit voorstel in de Tweede Kamer de gedachte is geopperd dat artikel 158 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering zou kunnen worden toegepast in geval van samenloop van een vordering overeenkomstig dit voorstel met een enquêtevordering.

Wil – zo vroegen deze leden – de minister op deze mogelijkheid nader ingaan, rekening houdende met het feit dat het hier gaat om twee procedures waarvan de ene voor het Gerechtshof en de andere voor de rechtbank wordt gevoerd, en hetgeen het commentaar van Van der Dungen/Jansen in aantekening 5 op voormeld wetsartikel daaromtrent opmerkt? Acht de minister het wenselijk om in bepaalde gevallen, waaronder wellicht dit, de regels met betrekking tot de absolute competentie te kunnen doorbreken teneinde zaken te voegen, en zo ja zou hij daartoe wetswijziging willen bevorderen? Zo nee echter, is het dan wellicht gewenst andere oplossingen voor het geval van de bedoelde samenloop te overwegen? Zou bijvoorbeeld gedacht kunnen worden aan een regeling waardoor een van beide procedures van rechtswege geschorst wordt als de andere wordt ingesteld, en omgekeerde, de instelling van de andere het later instellen van de eerste onmogelijk maakt? Aan welke van beide procedures zou in dat geval naar zijn inzicht de schorsende werking toegekend moeten worden?

De aan het woord zijnde leden constateerden voorts dat de Memorie van Toelichting ervan uitgaat dat, wanneer een aandeelhouder ten titel van beheer op grond van de voorgestelde regeling aandelen verwerft en certificaathouders de daaraan verbonden financiële lasten dragen, deze certificaathouders dienovereenkomstig (nieuwe) certificaten toebedeeld zullen krijgen. Zulks achtten deze leden zowel billijk als logisch, doch bij hen is de vraag gerezen of de voorgestelde regeling dat ook noodzakelijk maakt. De mogelijkheid wordt immers open gelaten dat de aandeelhouders zelf opkomt voor de koopprijs van de te verwerven aandelen, in welk geval het niet voor de hand ligt dat daarvoor certificaten aan anderen

¹ Samenstelling:

Wagemakers (CDA) voorzitter, Glasz (CDA), Fleers (CDA), Mw. Mastik-Sonneveldt (PVDA), Mw. J. H. B. van der Meer (PVDA), Van Veldhuizen (PVDA), Heijne Makkreel (VVD), Talsma (VVD), Glasra van Loon (D66), Barendregt (SGP), De Gaay Fortman (PPR), Mw. Van Leeuwen (PSP), Schuurman (RPF), Mw. Bolding (CPN), Van der Jagt (GPV).

* Het vorige stuk is verschenen onder nr. 172 van vergaderjaar 1986–1987.

worden afgegeven; de regeling dwingt dus niet in alle gevallen tot certificatie van de ontvangen aandelen. Ware het niet gewenst dat uitdrukkelijk wordt bepaald dat de certificaathouders nieuwe certificaten ontvangen naar rato van de door hen gedragen lasten?

Voorts stelden de aan het woord zijnde leden nog de volgende vragen:

Is de zienswijze juist, dat de bepaling van artikel 338 eerste lid, inhoudende dat na de dagvaarding de gedaagde zijn aandelen niet kan vervreemden, enz., zakelijke werking heeft, dat wil zeggen dat zij ook tegen derde-verkrijgers, die van de dagvaarding niet op de hoogte waren, werkt?

Is het voor dit geval en wellicht ook voor andere gevallen niet gewenst dat het feit dat gedagvaard is ook in het Handelsregister wordt gepubliceerd?

Welke zijn de gevolgen als het Hof een toewijzing van de vordering in eerste aanleg alsnog vernietigt en de oorspronkelijke vordering alsnog afwijst? Heeft de oorspronkelijke gedaagde dan recht op schadevergoeding dan wel recht op terugdraaien van een of meer van de in zijn (stem)-afwezigheid genomen besluiten?

Is niet te verwachten dat juist in zaken als deze, waarin de partijen scherp tegenover elkaar zullen staan, de duur van de procedure met conclusies, pleidooi, eventuele getuigenverhoren, en met daarna een eventuele behandeling in hoger beroep en in cassatie, reeds tot aan de benoeming van deskundigen mogelijk verscheidene jaren zal belopen?

Welke maatregelen zijn mogelijk om deze lange duur, welke voor de vennootschap ernstig belemmerende gevolgen kan hebben, aanmerkelijk te bekorten?

De voorzitter van de commissie,
Wagemakers

De griffier van de commissie,
mevrouw Dijkstra-Liesveld